Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 24. kwietnia 1913.

Treść: (№ 64—66.) 64. Układy waszyngtońskie, dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek — 65. Ustawa, którą uzupełnia się względnie się zmienia ustawę z dnia 6. stycznia 1890, dotyczącą ochrony znaków towarowych. — 66. Rozporządzenie, dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek.

64.

Układy waszyngtońskie z dnia 2. czerwca 1911,

dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek.

(Podpisane w Waszyngtonie dnia 2. czerwca 1911, ratyfikowane przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 16. marca 1913, dokumenty ratyfikacyjne złożono w Waszyngtonie w dniu 1. kwietnia 1913.)

I.

Nos Franciscus Josephus Primus

divina favente clementia

Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiariis Nostris atque illis aliarum civitatum, quae ad unionem internationalem de proprietate industriarum tuenda pertinent, tractatus specialis eandem rem spectans die secundo mensis Junii anni millesimi nongentesimi undecimi Washingtoniae initus et signatus est, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Convention d'Union de Paris

du 20 mars 1883

pour la

Protection de la Propriété industrielle

revisée

à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie pour l'Autriche et pour la Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des États-Unis du Brésil; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République Dominicaine; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; le Président des États-Unis du Mexique; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président du Gouvernement Provisoire de la République du Portugal; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; le Gouvernement Tunisien,

ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale

(Przekład.)

Układ Unii paryskiej

z dnia 20. marca 1883

dla

ochrony własności przemysłowej,

rewidowany

w Brukseli w dniu 14. grudnia 1900 i w Waszyngtonie w dniu 2. czerwca 1911.

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego; Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski, za Austryę i za Węgry; Najjaśniejszy Król Belgów; Prezydent Stanów Zjednoczonych brazylijskich; Prezydent Rzeczypospolitej Kuba; Najjaśniejszy Król duński; Prezydent Rzeczypospolitej dominikańskiej; Najjaśniejszy Król hiszpański; Prezydent Stanów Zjednoczonych amerykańskich; Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejszy Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi oraz brytańskich posiadłości zamorskich, Cesarz indyjski; Najjaśniejszy Król włoski; Najjaśniejszy Cesarz japoński; Prezydent Stanów Zjednoczonych meksykańskich; Najjaśniejszy Król Norwegów; Najjaśniejsza Królowa Niderlandów; Prezydent Rządu tymczasowego Rzeczypospolitej portugalskiej; Najjaśniejszy Król szwedzki; Rada Związkowa zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego; Rząd Tunisu,

uważając za rzecz pożyteczną poczynienie pewnych zmian i dodatków do międzynarodowego

du 20 mars 1883, portant création d'une Union internationale pour la Protection de la Propriété industrielle, revisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

M. le Dr. Haniel von Haimhausen, Conseiller de l'Ambassade de S. M. l'Empereur d'Allemagne à Washington;

M. Robolski, Conseiller supérieur de Régence, Conseiller rapporteur au Département Impérial de l'Intérieur;

M. le Prof. Dr. Albert Osterrieth;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

S. Exc. M. le Baron Ladislas Hengelmüller de Hengervár, Son Conseiller intime, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Washington;

pour l'Autriche:

S. Exc. M. le Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, Son Conseiller intime, Chef de Section au Ministère I. R. des Travaux publics et Président de l'Office I. R. des Brevets d'invention;

pour la Hongrie:

M. Elemér de Pompéry, Conseiller ministériel à l'Office Royal hongrois des Brevets d'invention;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Jules Brunet, Directeur général au Ministère des Affaires étrangères;

M. Georges de Ro, Sénateur suppléant, Délégué de la Belgique aux Conférences pour la Protection de la Propriété industrielle de Madrid et de Bruxelles;

M. Albert Capitaine, Avocat à la Cour d'appel de Liège;

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. R. de Lima e Silva, Chargé d'Affaires des États-Unis du Brésil à Washington;

Le Président de la République de Cuba:

S. Exc. M. Rivero, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Cuba à Washington;

układu z dnia 20. marca 1883, dotyczącego utworzenia Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, rewidowanego w Brukseli w dniu 14. grudnia 1900, zamianowali swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

pana Dr. Daniela v. Haimhausen, radcę Poselstwa Najj. Cesarza niemieckiego w Waszyngtonie;

pana Robolskiego, starszego radcę rządu, radcę referującego w Urzędzie państwowym spraw wewnętrznych;

pana prof. Dr. Alberta Osterrieth;

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:

Za Austryę i za Węgry:

J. Ekscel. pana Władysława Hengelmüllera barona Hengervár, Swego tajnego radcę, Swego nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora w Waszyngtonie;

za Austryę:

J. Ekscel. pana Dr. Pawła Beck de Mannagetta i Lerchenau, Swego tajnego radcę, szefa sekcyi w c. k. Ministerstwie robót publicznych i prezydenta c. k. Urzędu patentowego;

za Węgry:

Pana Eleméra de Pompéry, radcę ministeryalnego w królewsko-węgierskim Urzędzie patentowym;

Najjaśniejszy Król Belgów:

pana Juliusza Brunet, generalnego dyrektora w Ministerstwie spraw zewnętrznych;

pana Jerzego de Ro, zastępcę senatora, przedstawiciela Belgii na konferencyach dla ochrony własności przemysłowej w Madrycie i Brukseli;

pana Alberta Capitaine, adwokata w Trybunale apelacyjnym w Leodyum;

Prezydent Stanów Zjednoczonych brazylijskich:

pana R. de Lima e Silva, agenta dyplomatycznego Stanów Zjednoczonych brazylijskich w Waszyngtonie;

Prezydent Rzeczypospolitej Kuba:

J. Ekscel. pana Rivero, nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra Kuby w Waszyngtonie;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. Martin J. C. T. Clan. Consul Général du Danemark à New York;

Le Président de la République Dominicaine:

S. Exc. M. Emilio C. Joubert, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République Dominicaine à Washington;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. Don Juan Riaño y Gayangos, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Washington;

S. Exc. Don Juan Florez Posada, Directeur de l'École des Ingénieurs de Madrid;

Le Président des États-Unis d'Amérique:

M. Edward Bruce Moore, Commissioner of Patents;

M. Frederick P. Fish, Avocat à la Cour suprême des États-Unis et à la Cour suprême de l'État de New-York;

M. Charles H. Duell, ancien Commissaire des Brevets, ancien Juge à la Cour d'appel du District de Colombie, Avocat à la Cour suprême des États-Unis et à la Cour suprême de l'État de New York;

M. Robert H. Parkinson, Avocat à la Cour suprême des États-Unis et à la Cour suprême de l'État de l'Illinois;

M. Melville Church, Avocat à la Cour suprême des États-Unis;

Le Président de la République Française:

M. Lefèvre-Pontalis, Conseiller de l'Ambassade de la République Française à Washington;

M. Georges Breton, Directeur de l'Office national de la Propriété industrielle;

M. Michel Pelletier, Avocat à la Cour d'appel de Paris, Délégué aux Conférences pour la Protection de la Propriété industrielle de Rome, de Madrid et de Bruxelles;

M. Georges Maillard, Avocat à la Cour d'appel de Paris;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des

Najjaśniejszy Król duński:

pana Marcina J. C. T. Clan, konsula generalnego duńskiego w Nowym Jorku;

Prezydent Rzeczypospolitej dominikańskiej:

J. Ekscel. pana Emilio C. Joubert, nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra Rzeczypospolitej dominikańskiej w Waszyngtonie;

Najjaśniejszy Król hiszpański:

J. Ekscel. Don Juana Riaño y Gayangos, Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra w Waszyngtonie;

J. Ekscel. Don Juana Florez Posada, dyrektora Szkoły inżynierów w Madrycie;

Prezydent Stanów Zjednoczonych amerykańskich:

pana Edwarda Bruce Moore, Commisioner of Patents;

pana Frydryka P. Fish, adwokata przy Najwyższym Trybunale Stanów Zjednoczonych i przy Najwyższym Trybunale stanu Nowy Jork;

pana Karola H. Duell, byłego komisarza patentowego, byłego sędziego przy Trybunale apelacyjnym dystryktu Kolumbii, adwokata przy Najwyższym Trybunale Stanów Zjednoczonych i przy Najwyższym Trybunale stanu Nowy Jork;

pana Roberta H. Parkinson, adwokata przy Najwyższym Trybunale Stanów Zjednoczonych i przy Najwyższym Trybunale stanu Illinois;

pana Melville Church, adwokata przy Najwyższym Trybunale Stanów Zjednoczonych;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Lefèvre-Pontalis, radcę Ambasady Rzeczypospolitej francuskiej w Waszyngtonie;

pana Jerzego Breton, dyrektora Office national de la Proprieté industrielle;

pana Michała Pelletier, adwokata przy Trybunale apelacyjnym w Paryżu, delegata na konferencyach dla ochrony własności przemysłowej w Rzymie, Madrycie i w Brukseli;

pana Jerzego Maillard, adwokata przy Trybunale apelacyjnym w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi oraz

Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

M. Alfred Mitchell Innes, Conseiller de l'Ambassade de S. M. Britannique à Washington;

Sir Alfred Bateman, K. C. M. G., ancien Comptroller General of Commerce, Labor and Statistics;

M. W. Temple Franks, Comptroller General of Patents, Designs and Trade-Marks.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Nob. Lazzaro dei Marchesi Negrotto Cambiaso, Conseiller de l'Ambassade de S. M. le Roi d'Italie à Washington;

M. Emilio Venezian, Ingénieur, Inspecteur du Ministère de l'Agriculture, du Commerce et de l'Industrie;

M. le Dr. Giovanni Battista Ceccato, Attaché commercial à l'Ambassade de S. M. le Roi d'Italie à Washington.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. K. Matsui, Conseiller de l'Ambassade de S. M. l'Empereur du Japon à Washington;

M. Morio Nakamatsu, Directeur de l'Office des brevets.

Le Président des États-Unis du Mexique:

M. José de las Fuentes, Ingénieur, Directeur de l'Office des brevets;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. L. Aubert, Secrétaire de la Légation de S. M. le Roi de Norvège à Washington.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Dr. F. W. J. G. Snyder van Wissenkerke, Directeur de l'Office de la Propriété industrielle, Conseiller au Ministère de la Justice.

Le Président du Gouvernement Provisoire de la République du Portugal:

S. Exc. M. le Vicomte de Alte, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Portugal à Washington;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. le Comte Albert Ehrensvärd, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Washington;

brytańskich posiadłości zamorskich, Cesarz indyjski:

pana Alfreda Mitchell Innes, radcę Ambasady brytańskiej w Waszyngtonie;

Sir Alfreda Bateman, K. C. M. G., byłego Comptroller General of Commerce, Labor and Statistics;

pana W. Temple Franks, Comptroller General of Patents, Designs and Trade-Marks;

Najjaśniejszy Król włoski:

pana Nob. Lazzaro dei Marchesi Negrotto Cambiaso, radcę Ambasady Najj. Króla włoskiego w Waszyngtonie;

pana Emilio Venezian, inżyniera, inspektora Ministerstwa rolnictwa, handlu i przemysłu;

pana Dr. Giovanni Battista Ceccato, attaché handlowego Ambasady Najj. Króla włoskiego w Waszyngtonie;

Najjaśniejszy Cesarz japoński:

pana K. Matsui, radcę Ambasady Najjaśniejszego Cesarza japońskiego w Waszyngtonie;

pana Morio Nakamatsu, dyrektora Urzędu patentowego;

Prezydent Stanów Zjednoczonych meksykańskich:

pana José de las Fuentes, inżyniera, dyrektora Urzędu patentowego;

Najjaśniejszy Król norweski:

pana L. Aubert, sekretarza Poselstwa Najjaśniejszego Króla norweskiego w Waszyngtonie;

Najjaśniejsza Królowa Niderlandów:

pana Dr. F. W. J. G. Snyder van Wissenkerke, dyrektora Urzędu dla własności przemysłowej, radcę w Ministerstwie sprawiedliwości;

Prezydent Rządu tymczasowego Rzeczypospolitej portugalskiej:

J. Ekscel. pana Vicomte de Alte, nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra portugalskiego w Waszyngtonie;

Najjaśniejszy Król szwedzki:

J. Ekscel. pana hrabiego Alberta Ehrensvärd, Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra w Waszyngtonie;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

S. Exc. M. Paul Ritter, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suisse à Washington;

M. W. Kraft, Adjoint du Bureau Fédéral de la Propriété Intellectuelle à Berne;

M. Henri Martin, Secrétaire de la Légation de Suisse à Washington;

Le Président de la République Française, pour la Tunisie:

M. de Peretti de la Rocca, Premier Secrétaire de l'Ambassade de la République Française à Washington;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les pays contractants sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

Article 2.

Les sujets ou citoyens de chacun des pays contractants jouiront, dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial, les indications de provenance, la répression de la concurrence déloyale, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux. Aucune obligation de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne pourra être imposée aux ressortissants de l'Union.

Article 3.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des pays contractants, les sujets ou citoyens des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Rada związkowa zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego:

J. Ekscel. Pawła Rittera, nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra szwajcarskiego w Waszyngtonie;

pana W. Kraft, adjunkta Urzędu związkowego dla własności na wytworach umysłu w Bernie;

pana Henryka Martin, sekretarza Ambasady szwajcarskiej w Waszyngtonie;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, za Tunis:

pana de Peretti de la Rocca, pierwszego sekretarza Ambasady Rzeczypospolitej francuskiej w Waszyngtonie;

Po udzieleniu sobie odnośnych pełnomocnictw i uznaniu ich dobrej i należytej formy, zgodzili się wymienieni pełnomocnicy na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Kraje umawiające się tworzą Unię dla ochrony własności przemysłowej.

Artykuł 2.

Poddani lub obywatele każdego z krajów umawiających się będą korzystali w wszystkich innych krajach Unii co do patentów na wynalazki, wzorów użytkowych, wzorów lub modeli przemysłowych, marek fabrycznych lub handlowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia i zwalczania nierzetelnej konkurencyi z tych korzyści, jakie odnośne ustawy przyznają obecnie lub będą przyznawały w przyszłości własnym obywatelom. Wskutek tego będą oni doznawali tej samej ochrony, co ci, i tej samej pomocy prawnej przeciw każdemu naruszeniu ich praw, z tem zastrzeżeniem, że dopełnią formalności i warunków, nałożonych na własnych obywateli. Na należących do Unii nie można nałożyć obowiązku utrzymywania siedziby lub zakładu w tym kraju, w którym żąda się ochrony.

Artykuł 3.

Na równi z poddanymi lub obywatelami krajów umawiających się postawieni są poddani lub obywatele krajów, nie należących do Unii, o ile mają na obszarze jednego z krajów, objętych Unią, siedzibę lub posiadają faktyczne i rzeczywiste zakłady przemysłowe albo handlowe.

Article 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité, et de quatre mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur, sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée. Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives. Les pays contractants pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement, certifiée conforme par l'Administration qui l'aura reçue. Cette copie sera dispensée de toute légalisation. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt, émanant de cette Administration, et d'une traduction. D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

e) Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

Artykuł 4.

a) Kto w jednym z krajów umawiających się złoży w sposób przepisany podanie o patent na wynalazek, wzór użytkowy, wzór lub model przemysłowy lub markę fabryczną albo handlową, albo też jego następca prawny, będzie korzystał, celem złożenia podania w innych krajach i z zastrzeżeniem praw osób trzecich z prawa pierwszeństwa w ciągu wyznaczonych poniżej terminów.

b) Stosownie do tego złożenie, dokonane później w jednym z innych krajów Unii przed upływem tych terminów, nie będzie mogło stać się bezskutecznem wskutek okoliczności, zaszłych tymczasem, w szczególności wskutek innego złożenia, wskutek ogłoszenia wynalazku lub jego wykonywania, wskutek trzymania na sprzedaż egzemplarzy wzoru lub modelu, wreszcie wskutek używania marki.

c) Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa wynosić mają dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki i wzory użytkowe a cztery miesiące dla wzorów i modeli przemysłowych, tudzież dla marek fabrycznych lub handlowych.

d) Kto chce rościć sobie prawo do pierwszeństwa z powodu wcześniejszego złożenia, obowiązany jest złożyć oświadczenie, w którem uwidoczniona jest data i kraj, gdzie to złożenie nastąpiło. Każdy kraj ustanowi ostateczny termin, w ciągu którego musi się złożyć to oświadczenie. Szczegóły te będą wymieniane w ogłoszeniach, wychodzących od właściwej władzy, w szczególności w dokumentach patentowych oraz odnoszących się do nich opisach. Kraje umawiające się mogą żądać, aby ten, kto składa oświadczenie co do pierwszeństwa, przedłożył odpis złożonego przedtem podania (opis, rysunki itd.), którego zgodność potwierdzić ma ta władza, która go otrzymała. Odpis ten nie potrzebuje żadnego uwierzytelnienia. Można żądać, aby dołączono do niego potwierdzenie daty złożenia, wystawione przez wspomnianą władzę, oraz tłómaczenie. Innych formalności dla oświadczenia co do pierwszeństwa nie można wymagać w chwili złożenia podania. Każdy kraj umawiający się określi skutki zaniedbania formalności, przepisanych w niniejszym artykule; skutki te jednak nie mogą być dotkliwsze jak utrata prawa pierwszeństwa.

e) Potem można żądać innych dowodów.

Article 4 *bis*.

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des personnes admises au bénéfice de la Convention aux termes des articles 2 et 3,

Artykuł 4 *b*.

Patenty, zgłaszane w rozmaitych krajach, objętych układem, przez takie osoby, które po myśli artykułu 2. i 3. układu tego korzystają z praw

seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

umownych, winny być niezależne od patentów, uzyskanych dla tego samego wynalazku w innych krajach, bądź to do Unii należących bądź też nie należących.

Postanowienie to należy rozumieć bez wszelkiego ograniczenia, w szczególności zaś w ten sposób, że patenty, zgłoszone w ciągu czasokresu pierwszeństwa, są niezależne tak ze względu na przyczyny nieważności i zgaśnięcia jak też ze względu na normalny czas ich trwania.

Postanowienie to obowiązuje odnośnie do wszystkich patentów, istniejących prawnie w chwili wejścia tegoż w życie.

To samo ma obowiązywać także w razie przystąpienia nowych krajów odnośnie do patentów, istniejących u obu stron w czasie przystąpienia.

Article 5.

L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois, le breveté restera soumis à l'obligation d'exploiter son brevet conformément aux lois du pays où il introduit les objets brevetés, mais avec la restriction que le brevet ne pourra être frappé de déchéance pour cause de non-exploitation dans un des pays de l'Union qu'après un délai de trois ans, compté à partir du dépôt de la demande dans ce pays, et seulement dans le cas où le breveté ne justifierait pas des causes de son inaction.

Artykuł 5.

Przedsięwzięty przez posiadacza patentu dowóz przedmiotów, wytworzonych w tym lub innym kraju, należącym do Unii, do kraju, w którym udzielono patentu, nie będzie pociągał za sobą utraty patentu.

Posiadacz patentu będzie jednak obowiązany do wykonywania swego patentu stosownie do ustaw kraju, do którego wprowadza opatentowane przedmioty, atoli z tem ograniczeniem, że w żadnym z krajów Unii nie można z powodu niewykonywania odebrać patentu przed upływem trzech lat od dnia złożenia prośby w odnośnym kraju i można to uczynić chyba tylko w tym razie, jeżeli posiadacz patentu nie może usprawiedliwić swojej nieczynności.

Article 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

1°. Les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée.

2°. Les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Artykuł 6.

Każda marka fabryczna lub handlowa, zarejestrowana w sposób przepisany w kraju pochodzenia, winna w innych krajach Unii być dopuszczona do złożenia i chroniona w tej formie, jaką ma.

Można jednakowoż odrzucić lub uznać za nieważne:

1. Marki, któreby zdolne były naruszyć prawa, nabyte przez osoby trzecie w kraju, w którym żąda się ochony.

2. Marki, nie mające żadnego odróżniającego przymiotu lub składające się wyłącznie z znaków lub słów, które nadają się do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia towaru lub czasu wyrobienia, albo które utarły się w mowie potocznej lub weszły w zwyczaj w rzetelnych i stałych stosunkach obrotu w kraju, w którym żąda się ochrony.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque, on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

3°. Les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine le pays où le déposant a son principal établissement.

Si ce principal établissement n'est point situé dans un des pays de l'Union, sera considéré comme pays d'origine celui auquel appartient le déposant.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle au dépôt de la marque.

Article 7 *bis*.

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

Przy ocenie odróżniającego przymiotu marki należy uwzględnić wszystkie okoliczności faktyczne, w szczególności zaś czas używania marki.

3. Marki, które sprzeciwiają się dobrym obyczajom lub porządkowi publicznemu.

Za kraj pochodzenia należy uważać ten kraj, w którym składający ma swój główny zakład.

Jeżeli zakład główny nie leży w jednym z krajów Unii, wówczas powinno się uważać za kraj pochodzenia ten kraj, do którego składający należy.

Artykuł 7.

Właściwość wyrobu, na którym ma się umieścić markę fabryczną lub handlową, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody dla złożenia marki.

Artykuł 7*b*.

Kraje umawiające się zobowiązują się dopuszczać do złożenia i do ochrony marki, należące do takich zjednoczeń osób, których istnienie nie sprzeciwia się ustawie kraju pochodzenia, także wtedy, jeżeli te zjednoczenia osób nie posiadają zakładów przemysłowych lub handlowych.

Każdemu krajowi wolno jednak ustanowić szczególne warunki, pod jakimi można zjednoczeniu osób dozwolić ochrony jego marek.

Artykuł 8.

Nazwa handlowa powinna być chroniona w wszystkich krajach Unii bez obowiązku złożenia i bez względu na to, czy stanowi część marki fabrycznej albo handlowej, czy też nie.

Artykuł 9.

Każdy wyrób, zaopatrzony bezprawnie marką fabryczną lub handlową albo nazwą handlową, ulegnie konfiskacie przy dowozie do tych krajów Unii, w których marka ta lub nazwa handlowa ma prawo do ochrony ustawowej.

Jeżeli ustawodawstwo pewnego kraju nie zezwala na konfiskatę przy dowozie, zastąpi się konfiskatę tę zakazem dowozu.

Konfiskatę uskuteczni się tak w tym kraju, w którym nastąpiło bezprawne zaopatrzenie w markę, jak też i w tym kraju, do którego towar wprowadzono.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, particulier ou société, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité déterminée, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Est réputé partie intéressée tout producteur, fabricant ou commerçant, engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit, et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située.

Article 10 *bis*.

Tous les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Article 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels, ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux

Article 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera, autant que possible, une feuille périodique officielle.

Konfiskata nastąpi stosownie do wewnętrznego ustawodawstwa każdego kraju na wniosek prokuratoryi państwa lub każdej innej właściwej władzy albo też strony interesowanej, bez względu na to, czy jest nią osoba pojedyncza czy stowarzyszenie.

Władze nie mają obowiązku uskuteczniać konfiskaty w razie przewozu przez kraj.

Jeżeli ustawodawstwo pewnego kraju nie zezwala ani na konfiskatę przy dowozie ani na zakaz dowozu ani na konfiskatę w kraju samym, zastąpi się te środki temi skargami i czynnościami prawnemi, które ustawa odnośnego kraju w takim samym przypadku zapewnia własnym obywatelom.

Artykuł 10.

Postanowienia poprzedzającego artykułu winny mieć zastosowanie do każdego wytworu, który nosi fałszywie jako oznaczenie pochodzenia nazwę pewnego miejsca, jeżeli oznaczenie to połączono ze zmyśloną lub w zamiarze oszukańczym zapożyczoną nazwą handlową.

Za interesowanego uważać należy każdego wytwórcę, fabrykanta lub kupca, który zajmuje się wytwarzaniem, fabrykacyą tego wytworu lub handlem nim a ma swój zakład w miejscu, podanem fałszywie jako miejsce pochodzenia, lub w okolicy tego miejsca.

Artykuł 10*b*.

Wszystkie kraje umawiające się zobowiązują się do zapewnienia członkom Unii skutecznej ochrony przeciw nierzetelnej konkurencyi.

Artykuł 11.

Kraje umawiające się będą odpowiednio do swego wewnętrznego ustawodawstwa przyznawać wynalazkom, nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, wzorom lub modelom przemysłowym, oraz markom fabrycznym lub handlowym czasową ochronę odnośnie do tych wyrobów, które wystawione będą na pokaz na urzędowych lub uznanych urzędownie wystawach międzynarodowych, urządzanych na obszarze jednego z nich.

Artykuł 12.

Każdy z krajów umawiających się zobowiązuje się do utworzenia osobnego urzędu dla własności przemysłowej oraz centralnego urzędu składowego celem zawiadamiania publiczności o patentach na wynalazki, wzorach użytkowych, wzorach lub modelach przemysłowych i markach fabrycznych lub handlowych.

Urząd ten będzie wedle możności wydawał peryodyczny dziennik urzędowy.

Article 13.

L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

Le Bureau international centralisera les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, et les réunira en une statistique générale, qui sera distribuée à toutes les Administrations. Il procédera aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédigera, à l'aide des documents qui seront mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique en langue française sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, seront répartis entre les Administrations des pays de l'Union, dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international devra se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Il fera sur sa gestion un rapport annuel qui sera communiqué à tous les membres de l'Union.

La langue officielle du Bureau international sera la langue française.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Elles ne pourront, en aucun cas, dépasser la somme de soixante mille francs par année.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants et ceux qui adhéreraient ultérieurement à l'Union seront divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1e classe	. . . . .	25 unités
2e „	. . . . .	20 „
3e „	. . . . .	15 „
4e „	. . . . .	10 „
5e „	. . . . .	5 „
6e „	. . . . .	3 „

Ces coefficients seront multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des pro-

Artykuł 13.

Urząd międzynarodowy w Bernie, utworzony pod nazwą „Biuro Międzynarodowe dla ochrony własności przemysłowej“, podlega wysokiemu autorytetowi Rządu zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego, który określa jego urządzenie i nadzoruje tok czynności.

To Biuro Międzynarodowe będzie zbierało wiadomości wszelkiego rodzaju, odnoszące się do ochrony własności przemysłowej, i zestawiało je w ogólną statystykę, którą należy udzielić wszystkim Rządom. Będzie ono zajmowało się ogólnie użytecznemi studyami, mającemi znaczenie dla Unii, i przy pomocy materyału aktów udzielonego mu przez rozmaite Rządy, wydawało peryodyczny dziennik w języku francuskim dla spraw, tyczących się przedmiotu Unii.

Numery tego dziennika oraz wszelkie pisma, ogłaszane przez Biuro Międzynarodowe, należy rozdzielać między Rządy krajów Unii w stosunku do liczby wymienionych poniżej jednostek wkładek. Za egzemplarze i pisma, którychby oprócz tego żądały ewentualnie wspomniane Rządy, stowarzyszenia lub osoby prywatne, należy płacić osobno.

Biuro Międzynarodowe musi zawsze służyć potrzebom członków Unii, aby udzielać im wymaganych ewentualnie przez nich szczególnych wyjaśnień o kwestyach, odnoszących się do międzynarodowego zarządu własnością przemysłową. Sporządza ono corocznie sprawozdanie o toku swych czynności, które się udziela wszystkim członkom Unii.

Językiem urzędowym Biura Międzynarodowego ma być język francuski.

Koszta Biura Międzynarodowego winny pokrywać wspólnie kraje umawiające się. Koszta te nie powinny przekraczać w żadnym razie sumy sześćdziesięciu tysięcy franków rocznie.

W celu oznaczenia wkładki, którą każdy kraj przyczyniać się ma do tej ogólnej sumy kosztów, dzieli się kraje umawiające się oraz te, które później przystąpią do Unii, na sześć klas, z których każda przyczynia się w stosunku do pewnej oznaczonej ilości jednostek, a mianowicie

1. klasa	. . . . .	25 jednostek
2. „	. . . . .	20 „
3. „	. . . . .	15 „
4. „	. . . . .	10 „
5. „	. . . . .	5 „
6. „	. . . . .	3 „

Te spółczynniki mnoży się przez liczbę krajów, należących do każdej klasy, a suma otrzymanych

duits ainsi obtenus fournira le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveillera les dépenses du Bureau international, fera les avances nécessaires et établira le compte annuel, qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

À cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

w ten sposób iloczynów przedstawia ilość jednostek, przez którą podzielić należy koszta ogólne. Iloraz przedstawi następnie wysokość jednostki kosztów.

Każdy z krajów umawiających się oznajmi w chwili swego przystąpienia tę klasę, do której chce być przydzielonym.

Rząd zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego będzie prowadził nadzór nad wydatkami Biura Międzynarodowego, udzielał potrzebnych zaliczek oraz zestawiał rachunek roczny, który się udziela wszystkim innym Rządom.

Artykuł 14.

Niniejsza umowa winna podlegać peryodycznym rewizyom, aby można było wprowadzać do niej poprawki, nadające się do wydoskonalenia systemu Unii.

W tym celu mają odbywać się kolejno w poszczególnych krajach umawiających się konferencye delegatów wymienionych krajów.

Rząd tego kraju, w którym obradować ma konferencya, przygotuje przy pomocy Biura Międzynarodowego prace tej konferencyi.

Naczelnik Biura Międzynarodowego winien być obecny na posiedzeniach konferencyi i brać udział w rozprawach bez głosu stanowczego.

Artykuł 15.

Zgodzono się na to, iż kraje umawiające się zastrzegają sobie wzajemnie prawo zawierania pomiędzy sobą osobnych układów dla ochrony własności przemysłowej, o ile układy te nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej umowy.

Artykuł 16.

Kraje, które nie wzięły udziału w niniejszym układzie, należy na skutek postawionego przez nie wniosku dopuścić do przyłączenia się do tejże.

Przyłączenie to ma być podane do wiadomości zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego drogą dyplomatyczną, zaś Związek ten doniesie o niem wszystkim innym Rządom.

Następstwem przyłączenia się będzie przystąpienie z pełnym skutkiem prawnym do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, postanowionych w niniejszym układzie; przyłączenie się to wywiera skutek w miesiąc po przesłaniu przez Rząd zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego doniesienia innym krajom Unii, z wyjątkiem, gdyby kraj przystępujący podał datę późniejszą.

Article 16 *bis*.

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour certains d'entre eux.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se borner à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour certains d'entre eux.

Artykuł 16 *b*.

Kraje umawiające się mają prawo przystąpienia każdego czasu do niniejszego układu ze względu na swe kolonie, posiadłości, obszary zależne i protektoraty, lub ze względu na poszczególne z nich.

W tym celu mogą złożyć oświadczenie ogólne, przez które włączone zostają do przystąpienia wszystkie ich kolonie, posiadłości, obszary zależne i protektoraty, lub wymienić wyraźnie te z nich, które zostają włączone, albo też ograniczyć się do wymienienia tych, które od przystąpienia się wyłącza.

Oświadczenie to ma się udzielić na piśmie Rządowi zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego, który je udzieli wszystkim innym Rządom.

Kraje umawiające się mogą pod tymi samymi warunkami wypowiedzieć układ ze względu na swe kolonie, posiadłości, obszary zależne i protektoraty, lub ze względu na poszczególne z tychże.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Artykuł 17.

Wykonanie wzajemnych zobowiązań, zawartych w niniejszym układzie, zależy w miarę potrzeby od dopełnienia formalności i przepisów, wymaganych przez ustawy konstytucyjne tych krajów umawiających się, które są obowiązane wprowadzić je w zastosowanie; kraje te obowiązują się uczynić to w terminie możliwie najkrótszym.

Article 17 *bis*.

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Artykuł 17 *b*.

Niniejszy układ ma pozostać w mocy przez czas nieoznaczony aż do upływu roku od dnia wypowiedzenia.

Wypowiedzenie to ma być wystosowane do Rządu zaprzysiężonego Związku szwajcarskiego. Skutek jego odnosi się tylko do tego kraju, który je zglasza; dla innych krajów umawiających się pozostaje układ ten nadal ważny.

Article 18.

Le présent Acte sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Washington au plus tard le 1er avril 1913. Il sera mis à exécution, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après l'expiration de ce délai.

Cet Acte, avec son Protocole de clôture, remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié: la Convention de Paris du 20 mars 1883; le Protocole de clôture annexé à cet Acte; le Protocole de Madrid du 15 avril 1891 concernant la dotation du Bureau international, et l'Acte

Artykuł 18.

Akt niniejszy ma być ratyfikowany a ratyfikacye należy złożyć w Waszyngtonie najpóźniej w dniu 1. kwietnia 1913. Akt ten wchodzi w życie w krajach, które go ratyfikowały, w miesiąc po upływie tego terminu.

Akt ten wraz z swym protokołem końcowym zastąpi w stosunkach z krajami, które go ratyfikowały: układ z daty Paryż, dnia 20. marca 1883; protokół końcowy do tego aktu; protokół z daty Madryt, dnia 15. kwietnia 1891, dotyczący uposażenia Biura Międzynarodowego, i akt dodatkowy z daty Bruksela,

additionnel de Bruxelles du 14 décembre 1900. Toutefois, les Actes précités resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

dnia 14. grudnia 1900. Wymienione akty pozostają jednak w mocy w stosunkach z tymi krajami, które nie ratyfikowały niniejszego aktu.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des États-Unis. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements unionistes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à Washington, en un seul exemplaire, le deux juin 1911.

Artykuł 19.

Niniejszy akt podpisany zostaje w jednym jedynym egzemplarzu, który składa się w archiwum Rządu Stanów Zjednoczonych. Rząd ten udzieli Rządowi każdego z krajów Unii uwierzytelniony odpis tego aktu.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali akt niniejszy.

Działo się w Waszyngtonie, w jednym jedynym egzemplarzu, dnia 2. czerwca 1911.

Pour l'Allemagne:

Haniel von Haimhausen.
H. Robolski.
Albert Osterrieth.

Za Państwo niemieckie:

Haniel von Haimhausen.
H. Robolski.
Albert Osterrieth.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

L. Baron de Hengelmüller, Ambassadeur d'Autriche-Hongrie.

Za Austryę i za Węgry:

L. Baron Hengelmüller, Ambasador austryacko-węgierski.

Pour l'Autriche:

Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, Chef de Section et Président de l'Office I. R. des Brevets d'invention.

Za Austryę:

Dr. Paul Ritter Beck v. Mannagetta und Lerchenau, szef sekcyi i prezydent c. k. Urzędu patentowego.

Pour la Hongrie:

Elemér de Pompéry, Conseiller ministériel à l'Office Royal hongrois des Brevets d'invention.

Za Węgry:

Elemér v. Pompéry, radca ministeryalny w królewsko-węgierskim Urzędzie patentowym.

Pour la Belgique:

J. Brunet.
Georges de Ro.
Capitaine.

Za Belgię:

J. Brunet.
Georges de Ro.
Capitaine.

Pour le Brésil:

R. de Lima e Silva.

Za Brazylię:

R. de Lima e Silva.

Pour Cuba:

Antonio Martin Rivero.

Za Kuba:

Antonio Martin Rivero.

Pour le Danemark:

J. Clan.

Za Danię:

J. Clan.

Pour la République Dominicaine:

Emilio C. Joubert.

Pour l'Espagne:

Juan Riaño y Gayangos.
J. Florez Posada.

Pour les États-Unis d'Amérique:

Edward Bruce Moore.
Melville Church.
Charles H. Duell.
Robt. H. Parkinson.
Frederick P. Fish.

Pour la France:

Pierre Lefèvre-Pontalis.
G. Breton.
Michel Pelletier.
Georges Maillard.

Pour la Grande-Bretagne:

A. Mitchell Innes.
A. E. Bateman.
W. Temple Franks.

Pour l'Italie:

Lazzaro Negrotto Cambiaso.
Emilio Venezian.
G. B. Ceccato.

Pour le Japon:

K. Matsui.
Morio Nakamatsu.

Pour les États-Unis du Mexique:

J. de las Fuentes.

Pour la Norvège:

Ludwig Aubert.

Pour les Pays-Bas:

Snyder van Wissenkerke.

Pour le Portugal:

J. F. H. M. da Franca, Vte. d'Alte.

Pour la Suède:

Albert Ehrensvärd.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Emilio C. Joubert.

Za Hiszpanię:

Juan Riaño y Gayangos.
J. Florez Posada.

Za Stany Zjednoczone amerykańskie:

Edward Bruce Moore.
Melville Church.
Charles H. Duell.
Robt. H. Parkinson.
Frederick P. Fish.

Za Francyę:

Pierre Lefèvre-Pontalis.
G. Breton.
Michel Pelletier.
Georges Maillard.

Za Wielką Brytanię:

A. Mitchel Innes.
A. E. Bateman.
W. Temple Franks.

Za Włochy:

Lazzaro Negrotto Cambiaso.
Emilio Venezian.
G. B. Ceccato.

Za Japonię:

K. Matsui.
Morio Nakamatsu.

Za Stany Zjednoczone meksykańskie:

J. de las Fuentes.

Za Norwegię:

Ludwig Aubert.

Za Niderlandy:

Snyder van Wissenkerke.

Za Portugalię:

J. F. H. M. da Franca, Vte. d'Alte.

Za Szwecyę:

Albert Ehrensvärd.

Pour la Suisse:

P. Ritter.
W. Kraft.
Henri Martin.

Pour la Tunisie:

E. de Peretti de la Rocca.

Za Szwajcaryę:

P. Ritter.
W. Kraft.
Henri Martin.

Za Tunis:

E. de Peretti de la Rocca.

Protocole de clôture.

Au moment de procéder à la signature de l'Acte conclu à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Ad article premier.

Les mots „Propriété industrielle" doivent être pris dans leur acception la plus large; ils s'étendent à toute production du domaine des industries agricoles (vins, grains, fruits, bestiaux, etc.), et extractives (minéraux, eaux minérales, etc.).

Ad article 2.

a) Sous le nom de brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, etc., tant pour les procédés que pour les produits.

b) Il est entendu que la disposition de l'article 2 qui dispense les ressortissants de l'Union de l'obligation de domicile et d'établissement a un caractère interprétatif, et doit, par conséquent, s'appliquer à tous les droits nés en raison de la Convention du 20 mars 1883, avant la mise en vigueur du présent Acte.

c) Il est entendu que les dispositions de l'article 2 ne portent aucune atteinte à la législation de chacun des pays contractants, en ce qui concerne la procédure suivie devant les tribunaux et la compétence de ces tribunaux, ainsi que l'élection de domicile ou la constitution d'un mandataire requises par les lois sur les brevets, les modèles d'utilité, les marques, etc.

Ad article 4.

Il est entendu que, lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania aktu, zawartego w dniu dzisiejszym, zgodzili się podpisani pełnomocnicy na następujące punkty:

Do artykułu 1.

Słowa: „własność przemysłowa" rozumieć należy w ich najszerszem znaczeniu; odnoszą się one do wszystkich wytworów z dziedziny rolnictwa (wina, zboża, owoców, bydła itd.), oraz do wydobywania skarbów podziemnych (minerałów, wód mineralnych itd.).

Do Artykułu 2.

a) W oznaczeniu „patenty na wynalazki" mieszczą się różne rodzaje patentów przemysłowych, dopuszczone przez ustawodawstwa krajów umawiających się, jakoto patenty wprowadzające, ulepszające itd., a to tak dla postępowania jak i dla wyrobów.

b) Zgodzono się na to, że postanowienie artykułu 2., zwalniające członków Unii od obowiązku utrzymywania siedziby i zakładu, ma znaczenie interpretacyi i że wobec tego musi odnosić się do wszystkich praw, które powstały na zasadzie układu z dnia 20. marca 1883 przed wejściem w życie aktu niniejszego.

c) Zgodzono się na to, że postanowienia artykułu 2. nie naruszają bynajmniej ustawodawstwa żadnego z krajów umawiających się co do postępowania przed sądami i co do właściwości tych sądów, jak również co do wyboru siedziby lub ustanowienia pełnomocnika, o ile wymagają tego ustawy o patentach, wzorach użytkowych, markach itd.

Do artykułu 4.

Zgodzono się na to, że, jeżeli w pewnym kraju złożono wzór przemysłowy lub model na

d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui que l'article 4 a fixé pour les dessins et modèles industriels.

zasadzie prawa pierwszeństwa, opartego na złożeniu wzoru użytkowego, czasokres pierwszeństwa będzie tylko taki, jaki określono w artykule 4. dla wzorów i modeli przemysłowych.

Ad article 6.

Il est entendu que la disposition du premier alinéa de l'article 6 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier au pays d'origine, délivré par l'autorité compétente.

Il est entendu que l'usage des armoiries, insignes ou décorations publiques qui n'aurait pas été autorisé par les pouvoirs compétents, ou l'emploi des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par un pays unioniste, peut être considéré comme contraire à l'ordre public dans le sens du No. 3 de l'article 6.

Ne seront, toutefois, pas considérées comme contraires à l'ordre public les marques qui contiennent, avec l'autorisation des pouvoirs compétents, la reproduction d'armoiries, de décorations ou d'insignes publics.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Do artykułu 6.

Zgodzono się na to, że postanowienie ustępu pierwszego artykułu 6. nie wyklucza prawa żądania od składającego potwierdzenia prawidłowego zarejestrowania w kraju pochodzenia, wystawionego przez właściwą władzę.

Zgodzono się na to, że używanie herbów publicznych, odznak lub znaków honorowych, na które nie zezwoliły właściwe władze, lub używanie urzędowych znaków i stempli kontrolnych i gwarancyjnych, wprowadzonych w jednym z krajów Unii, może być uznane za sprzeciwiające się publicznemu porządkowi po myśli punktu 3. artykułu 6.

Jeżeli jednak marki przedstawiają z upoważnienia władz właściwych herby publiczne, znaki honorowe lub odznaki, nie będzie się ich uważało za sprzeciwiające się porządkowi publicznemu.

Zgodzono się na to, że nie można uznać marki pewnej za sprzeciwiającą się porządkowi publicznemu już z tego powodu, że nie odpowiada jakiemuś przepisowi o markach, wyjąwszy, gdyby samo to postanowienie tyczyło się porządku publicznego.

Le présent Protocole de clôture, qui sera ratifié en même temps que l'Acte conclu à la date de ce jour, sera considéré comme faisant partie intégrante de cet Acte, et aura même force, valeur et durée.

Niniejszy protokół końcowy, który będzie ratyfikowany równocześnie z aktem, zawartym w dniu dzisiejszym, ma być uważany za istotną część tego aktu i posiadać tę samą moc i ważność oraz ten sam czas trwania.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali protokół niniejszy.

Fait à Washington, en un seul exemplaire, le deux juin 1911.

Działo się w Waszyngtonie, w jednem jedynem wygotowaniu, dnia 2. czerwca 1911.

Haniel von Haimhausen.
H. Robolski.
Albert Osterrieth.
L. Baron de Hengelmüller.
Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau.
Elemér de Pompéry.
J. Brunet.
Georges de Ro.
Capitaine.

R. de Lima e Silva.
J. Clan.
Juan Riaño y Gayangos.
J. Florez Posada.
Edward Bruce Moore.
Melville Church.
Charles H. Duell.
Frederick P. Fish.
Robt. H. Parkinson.
Emilio C. Joubert.
Pierre Lefèvre-Pontalis.
Michel Pelletier.
G. Breton.
Georges Maillard.
A. Mitchell Innes.
A. E. Bateman.
W. Temple Franks.
Lazzaro Negrotto Cambiaso.
Emilio Venezian.
G. B. Ceccato.
K. Matsui.
Morio Nakamatsu.
J. de las Fuentes.
Snyder van Wissenkerke.
J. F. H. M. da Franca, Vte. D'Alte.
Albert Ehrensvärd.
P. Ritter.
W. Kraft.
Henri Martin.
E. de Peretti de la Rocca.
Ludwig Aubert.
Antonio Martin Rivero.

Nos visis et perpensis tractatus huius articulis omnes illos et singulos pro Austria et pro Hungaria ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus verbo Nostro promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae, die decimo sexto mensis Martii anno Domini millesimo nongentesimo tertio decimo, Regnorum Nostrorum sexagesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Leopoldus Comes **Berchtold** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Georgius **Demelić** a **Panyova** m. p.
Caes. et Reg. Consiliarius aulicus et ministerialis.

II.

Nos Franciscus Josephus Primus

divina favente clementia Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiariis Nostris atque illis plurium aliarum civitatum tractatus specialis de mercium et fabricatorum tesseris internationaliter registrandis die secundo mensis Junii anni millesimi nongentesimi undecimi Washingtoniae initus et signatus est, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Arrangement de Madrid

du 14 avril 1891

pour

l'enregistrement international des Marques de fabrique ou de commerce

revisé à

Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911

conclu entre

l'Autriche, la Hongrie, la Belgique, le Brésil, Cuba, l'Espagne, la France, l'Italie, le Mexique, les Pays-Bas, le Portugal, la Suisse et la Tunisie.

Les Soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'Arrangement signé à Madrid le 14 avril 1891 et l'Acte additionnel signé à Bruxelles le 14 décembre 1900, savoir:

Article premier.

Les sujets ou citoyens de chacun des pays contractants pourront s'assurer, dans tous les autres pays, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce acceptées au dépôt dans le pays d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international, à Berne, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

Article 2.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des pays contractants les sujets ou citoyens des pays n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union restreinte constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale.

(Przekład.)

Układ madrycki

z dnia 14. kwietnia 1891,

dotyczący

międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych,

rewidowany

w Brukseli w dniu 14. grudnia 1900 i w Waszyngtonie w dniu 2. czerwca 1911,

zawarty między

Austryą, Węgrami, Belgią, Brazylią, Kuba, Hiszpanią, Francyą, Włochami, Meksykiem, Niderlandami, Portugalią, Szwajcaryą i Tunisem.

Podpisani należycie upełnomocnieni przez rządy swe ułożyli w wspólnem porozumieniu następujący tekst, który ma zastąpić układ, zawarty w Madrycie w dniu 14. kwietnia 1891, i akt dodatkowy, podpisany w Brukseli w dniu 14. grudnia 1900.

Artykuł 1.

Poddani lub obywatele każdego z krajów umawiających się będą mogli zapewnić sobie ochronę marek fabrycznych lub handlowych, dopuszczonych w kraju pochodzenia do złożenia, w wszystkich innych krajach traktatowych przez złożenie wspomnianych marek w Biurze Międzynarodowem w Bernie; złożenie to uskutecznia się za pośrednictwem władzy odnośnego kraju pochodzenia.

Artykuł 2.

Na równi z poddanymi lub obywatelami krajów umawiających się uważani będą poddani lub obywatele krajów, które nie przystąpiły do niniejszego układu, jeżeli uczynią zadość warunkom, wymienionym w artykule 3. układu głównego.

Article 3.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article premier. Il notifiera cet enregistrement aux diverses Administrations. Les marques enregistrées seront publiées dans une feuille périodique éditée par le Bureau international, au moyen des indications contenues dans la demande d'enregistrement et d'un cliché fourni par le déposant.

Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu:

1°. De le déclarer, et d'accompagner son dépôt d'une mention indiquant la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée;

2°. de joindre à sa demande des exemplaires de ladite marque en couleur, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

En vue de la publicité à donner, dans les pays contractants, aux marques enregistrées, chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander. Cette publicité sera considérée dans tous les pays contractants comme pleinement suffisante, et aucune autre ne pourra être exigée du déposant.

Artykuł 3.

Biuro międzynarodowe wciągnie marki, złożone w myśl artykułu 1., natychmiast do rejestru i doniesie o wciągnięciu tem rozmaitym władzom. Zarejestrowane marki ogłosi się w peryodycznym dzienniku, wydawanym przez Biuro Międzynarodowe, na podstawie szczegółów, podanych w prośbie o zarejestrowanie oraz na podstawie odcisku, dostarczonego przez składającego.

Jeżeli składający używa pewnej barwy jako cechy odróżniającej swą markę, wówczas będzie on obowiązany:

1. Oznajmić to wyraźnie i dołączyć do swego zgłoszenia opis, uwidoczniający mającą się używać barwę lub skład barw;

2. załączyć do swego podania o zarejestrowanie kolorowe egzemplarze odnośnej marki, które dołączone będą do doniesień, jakie wysyła Biuro Międzynarodowe. Ilość tych egzemplarzy ustalona będzie w przepisie wykonawczym.

Aby można było w krajach umawiających się podać marki zarejestrowane do wiadomości powszechnej, otrzyma każdy Rząd bezpłatnie od Biura Międzynarodowego taką ilość egzemplarzy wspomnianej wyżej publikacyi, jakiej zażąda. Ogłoszenie to będzie się uważać w wszystkich krajach umawiających się za zupełnie wystarczające i nie będzie się żądać od składającego dalszego ogłoszenia.

Article 4.

A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international, la protection de la marque dans chacun des pays contractants sera la même que si cette marque y avait été directement déposée.

Toute marque enregistrée internationalement dans les quatre mois qui suivent la date du dépôt dans le pays d'origine, jouira du droit de priorité établi par l'article 4 de la Convention générale.

Artykuł 4.

Z chwilą uskutecznionego w sposób powyższy zarejestrowania marki w Biurze Międzynarodowem, udzielona jej będzie w każdym z krajów umawiających się taka sama ochrona, jak gdyby złożenie marki było nastąpiło bezpośrednio w tym kraju.

Każdej marce, poddanej zarejestrowaniu międzynarodowemu w ciągu czterech miesięcy, następujących po terminie złożenia w kraju pochodzenia, będzie przysługiwało prawo pierwszeństwa, ustanowione w artykule 4. układu głównego.

Article 4 *bis*.

Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs des pays contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son ayant cause, l'enregistrement international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs, sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

Artykuł 4 *b*.

Jeżeli Biuro Międzynarodowe zarejestrowało dodatkowo markę, wpisaną już do rejestru w jednem lub w kilku z krajów umawiających się, na korzyść tego samego posiadacza lub jego prawonabywcy, wówczas uważać należy zarejestrowanie międzynarodowe za zastępujące poprzednie państwowe wpisy do rejestru, bez ujmy jednak dla praw, nabytych już przez te ostatnie wpisy.

Article 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque, auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention générale, à une marque déposée à l'enregistrement national.

Elles devront exercer cette faculté dans le délai prévu par leur loi nationale, et, au plus tard, dans l'année de la notification prévue par l'article 3, en indiquant au Bureau international leurs motifs de refus.

Ladite déclaration, ainsi notifiée au Bureau international, sera par lui transmise sans délai à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

Artykuł 5.

Władze, którym Biuro Międzynarodowe doniesie o zarejestrowaniu marki, będą miały w tych krajach, w których ustawodawstwo upoważnia je do tego, prawo oświadczenia, iż dotyczącej marce nie można przyznać ochrony na ich obszarze. Takie odmówienie ochrony będzie jednak mogło nastąpić tylko z powodów, które stosownie do układu głównego byłyby dopuszczalne co do marki, złożonej celem zarejestrowania w odnośnym kraju.

Z powyższego prawa muszą władze te skorzystać w ciągu terminu, zastrzeżonego przez ustawodawstwo krajowe, a najpóźniej w ciągu terminu jednorocznego po doniesieniu, przewidzianem w artykule 3., przyczem zawiadomić należy Biuro Międzynarodowe o powodach odmówienia ochrony.

Biuro Międzynarodowe winno udzielić natychmiast oświadczenie, które w ten sposób podano do jego wiadomości, władzy kraju pochodzenia i właścicielowi marki. Interesowany będzie miał do rozporządzenia te same środki prawne, jak gdyby był złożył markę bezpośrednio w tym kraju, w którym odmówiono jej ochrony.

Article 5 *bis*.

Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement d'exécution, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

Artykuł 5*b*.

Biuro Międzynarodowe wyda każdemu na jego żądanie za złożeniem taksy, ustanowionej w przepisie wykonawczym, odpis wszystkich wpisów rejestrowych, odnoszących się do pewnej marki.

Article 6.

La protection résultant de l'enregistrement au Bureau international durera 20 ans à partir de cet enregistrement, mais ne pourra être invoquée en faveur d'une marque qui ne jouirait plus de la protection légale dans le pays d'origine.

Artykuł 6.

Ochrona, uzyskana przez zarejestrowanie w Biurze Międzynarodowem, trwać będzie przez 20 lat, licząc od chwili tego zarejestrowania; nie można jednak będzie korzystać z niej odnośnie do takiej marki, która w kraju pochodzenia nie doznaje już ochrony ustawowej.

Article 7.

L'enregistrement pourra toujours être renouvelé suivant les prescriptions des articles 1 et 3.

Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international donnera un avis officieux à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque.

Artykuł 7.

Zarejestrowanie będzie można zawsze odnawiać według postanowień artykułów 1. i 3.

Na sześć miesięcy przed upływem terminu ochronnego prześle Biuro Międzynarodowe upomnienie zarówno władzy kraju pochodzenia jak i właścicielowi marki.

Article 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré, et percevra à son profit, une taxe qu'elle

Artykuł 8.

Władza kraju pochodzenia ustanowi taksę według swego uznania i pobierać ją będzie na swoją

réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé. À cette taxe s'ajoutera un émolument international de cent francs pour la première marque, et de cinquante francs pour chacune des marques suivantes, déposées en même temps par le même propriétaire. Le produit annuel de cette taxe sera réparti par parts égales entre les pays contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution de cet Arrangement.

Article 8 *bis*.

Le propriétaire d'une marque internationale peut toujours renoncer à la protection dans un ou plusieurs des pays contractants, au moyen d'une déclaration remise à l'Administration du pays d'origine de la marque, pour être communiquée au Bureau international, qui la notifiera aux pays que cette renonciation concerne.

Article 9.

L'Administration du pays d'origine notifiera au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements qui se produiront dans la propriété de la marque.

Le Bureau international enregistrera ces changements, les notifiera aux Administrations des pays contractants, et les publiera aussitôt dans son journal.

On procédera de même lorsque le propriétaire de la marque demandera à réduire la liste des produits auxquels elle s'applique.

L'addition ultérieure d'un nouveau produit à la liste ne peut être obtenue que par un nouveau dépôt effectué conformément aux prescriptions de l'article 3. À l'addition est assimilée la substitution d'un produit à une autre.

Article 9 *bis*.

Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un pays contractant autre que le pays d'origine de la marque, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays d'origine. Le Bureau international enregistrera la transmission et, après avoir reçu l'assentiment de l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire, il la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal.

La présente disposition n'a point pour effet de modifier les législations des pays contractants qui

rzecz od właściciela marki, co do której zażądano międzynarodowego zarejestrowania. Do taksy tej doliczać się będzie należytość międzynarodową w kwocie 100 franków za pierwszą markę a w kwocie po 50 franków za każdą dalszą markę, złożoną równocześnie przez tego samego zgłaszającego. Dochód roczny z tej taksy rozdzieli Biuro Międzynarodowe w równych częściach między kraje umawiające się, po potrąceniu wspólnych kosztów potrzebnych celem wykonania niniejszego układu.

Artykuł 8 *b*.

Właściciel marki międzynarodowej może każdego czasu zrzec się ochrony w jednym lub w kilku krajach umawiających się, a to zapomocą oświadczenia, przedłożyć się mającego władzy kraju pochodzenia marki, która to władza udzieli to oświadczenie Biuru Międzynarodowemu, to ostatnie zaś doniesie o tem tym krajom, których to zrzeczenie się dotyczy.

Artykuł 9.

Władza kraju pochodzenia winna zawiadomić Biuro Międzynarodowe o unieważnieniach, wykreśleniach, zrzeczeniach się, przeniesieniach i innych zmianach, zachodzących co do stanu posiadania marki.

Biuro Międzynarodowe zarejestruje te zmiany, zawiadomi o nich władze krajów umawiających się i ogłosi je bezzwłocznie w swoim dzienniku.

W taki sam sposób będzie się postępować w tym wypadku, jeżeli właściciel marki postawi wniosek o ograniczenie spisu towarów, dla których marka ta jest przeznaczona.

Dodatkowe umieszczenie nowego towaru w spisie można uzyskać jedynie na podstawie nowego złożenia, uskutecznionego odpowiednio do przepisów artykułu 3. Na równi z dodatkowem umieszczeniem uważa się wymianę pewnego towaru na inny.

Artykuł 9 *b*.

W razie przeniesienia marki, wpisanej do rejestru międzynarodowego, na osobę, osiadłą w innym kraju traktatowym a nie w kraju pochodzenia, winna władza odnośnego kraju pochodzenia zawiadomić o tem przeniesieniu Biuro Międzynarodowe. Biuro Międzynarodowe wciągnie wówczas przeniesienie do rejestru a po nadejściu oświadczenia zezwalającego ze strony odnośnej władzy, której podlega nowy posiadacz marki, doniesie o przeniesieniu innym rządom i ogłosi je w swym dzienniku.

Postanowienie niniejsze nie powinno pociągnąć za sobą żadnej zmiany w ustawodawstwie tych krajów

prohibent la transmission de la marque sans la cession simultanée de l'établissement industriel ou commercial dont elle distingue les produits.

Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international, faite au profit d'une personne non établie dans l'un des pays contractants, ne sera enregistrée.

Article 10.

Les Administrations règleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

Article 11.

Les pays de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par la Convention générale.

Dès que le Bureau international sera informé qu'un pays ou une de ses colonies a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de ce pays, conformément à l'article 3, une notification collective des marques qui, à ce moment, jouissent de la protection internationale.

Cette notification assurera, par elle-même, auxdites marques le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire du pays adhérent, et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

Article 12.

Le présent Arrangement sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Washington au plus tard le 1er avril 1913.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'expiration de ce délai, et aura la même force et durée que la Convention générale.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à Washington, en un seul exemplaire, le deux juin 1911.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

L. Baron de Hengelmüller, Ambassadeur d'Autriche-Hongrie.

traktatowych, które zabraniają przeniesienia marki bez równoczesnego przeniesienia przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, którego wytwory marka ta oznacza.

Przeniesienia marki, wpisanej do rejestru międzynarodowego, na osobę, która nie jest osiadła w żadnym z krajów traktatowych, nie wpisuje się do rejestru.

Artykuł 10.

Władze unormują w drodze wzajemnego porozumienia szczegóły, odnoszące się do wykonania niniejszego układu.

Artykuł 11.

Kraje należące do Unii dla ochrony własności przemysłowej, które nie przystąpiły do niniejszego układu, powinno się na ich żądanie dopuścić do przyłączenia się do tegoż w formie, przepisanej układem głównym.

Skoro Biuro Międzynarodowe otrzyma wiadomość, iż pewien kraj lub jedna z jego kolonii przyłączyła się do niniejszego układu, wówczas prześle ono w myśl artykułu 3. władzy tego kraju ogólny wykaz wszystkich marek, które w danej chwili korzystają z ochrony międzynarodowej.

Zawiadomienie to zapewni samo przez się wspomnianym markom na obszarze przystępującego kraju korzyści, określone w poprzedzających postanowieniach, a termin jednoroczny, w ciągu którego interesowana władza może złożyć oświadczenie, przewidziane w artykule 5., biegnąć będzie od chwili tego zawiadomienia.

Artykuł 12.

Niniejszy układ będzie ratyfikowany, a ratyfikacye będą wymienione w Waszyngtonie najpóźniej w dniu 1. kwietnia 1913.

Układ ten nabywa mocy obowiązującej w miesiąc po tym terminie i ma tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, co układ główny.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy układ.

Działo się w Waszyngtonie, w jednym jedynym egzemplarzu, w dniu 2. czerwca 1911.

Za Austryę i za Węgry:

L. Baron Hengelmüller, Ambasador austryacko-węgierski.

Pour l'Autriche:

Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, Chef de Section et Président de l'Office I. R. des Brevets d'invention.

Pour la Hongrie:

Elemér de Pompéry, Conseiller ministériel à l'Office Royal hongrois des Brevets d'invention.

Pour la Belgique:

J. Brunet.
Georges de Ro.
Capitaine.

Pour le Brésil:

R. de Lima e Silva.

Pour Cuba:

Antonio Martin Rivero.

Pour l'Espagne:

Juan Riaño y Gayangos.
J. Florez Posada.

Pour la France:

Pierre Lefèvre-Pontalis.
G. Breton.
Michel Pelletier.
Georges Maillard.

Pour l'Italie:

Lazzaro Negrotto Cambiaso.
Emilio Venezian.
G. B. Ceccato.

Pour le Mexique:

J. de las Fuentes.

Pour les Pays-Bas:

Snyder van Wissenkerke.

Pour le Portugal:

J. F. H. M. da Franca, Vte. d'Alte.

Za Austryę:

Dr. Paul Ritter Beck v. Mannagetta und Lerchenau, szef sekcyi i prezydent c. k. Urzędu patentowego.

Za Węgry:

Elemér v. Pompéry, radca ministeryalny w królewsko-węgierskim Urzędzie patentowym.

Za Belgię:

J. Brunet.
Georges de Ro.
Capitaine.

Za Brazylię:

R. de Lima e Silva.

Za Kubą:

Antonio Martin Rivero.

Za Hiszpanię:

Juan Riaño y Gayangos.
J. Florez Posada.

Za Francyę:

Pierre Lefèvre-Pontalis.
G. Breton.
Michel Pelletier.
Georges Maillard.

Za Włochy:

Lazzaro Negrotto Cambiaso.
Emilio Venezian.
G. B. Ceccato.

Za Meksyk:

J. de las Fuentes.

Za Niderlandy:

Snyder van Wissenkerke.

Za Portugalię:

J. F. H. M. da Franca, Vte. d'Alte.

Pour la Suisse:

P. Ritter.
W. Kraft.
Henri Martin.

Pour la Tunisie:

E. de Peretti de la Rocca.

Za Szwajcaryę:

P. Ritter.
W. Kraft.
Henri Martin.

Za Tunis:

E. de Peretti de la Rocca.

Nos visis et perpensis tractatus huius articulis, omnes illos et singulos pro Austria et pro Hungaria ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus verbo Nostro promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae, die decimo sexto mensis Martii anno Domini millesimo nongentesimo tertio decimo, Regnorum Nostrorum sexagesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Leopoldus Comes **Berchtold** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Georgius **Demelić a Panyova** m. p.
Caes. et Reg. Consiliarius aulicus et ministerialis.

Układy niniejsze ogłasza się po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa z tym dodatkiem, że skuteczność ich rozciąga się także na Bośnię i Hercegowinę, i że ratyfikacya ich nastąpiła nie tylko odnośnie do Austryi i do Węgier lecz także odnośnie do krajów następujących, a mianowicie: ratyfikacya rewidowanego Układu paryskiego odnośnie do Państwa niemieckiego, Rzeczypospolitej dominikańskiej, Francyi, Wielkiej Brytanii, Włoch, Japonii, Meksyku, Niderlandów, Norwegii, Szwajcaryi, Hiszpanii oraz Stanów Zjednoczonych amerykańskich; ratyfikacya zaś rewidowanego Układu madryckiego odnośnie do Francyi, Włoch, Meksyku, Niderlandów, Szwajcaryi i Hiszpanii.

Wiedeń, dnia 22. kwietnia 1913.

Stürgkh wlr. **Trnka** wlr.

65.

Ustawa z dnia 17. marca 1913,

którą uzupełnia się względnie się zmienia ustawę z dnia 6. stycznia 1890. Dz. u. p. Nr. 19. dotyczącą ochrony znaków towarowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Ustawę o ochronie znaków towarowych (marek) z dnia 6. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 19, uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

Artykuł I.

Do § 1. dodaje się jako ustęp drugi:

„Przy ocenie tego, czy jakiś znak nadaje się do tego celu, należy w miarę zapatrywania interesowanych kół przemysłowych uwzględniać wszystkie okoliczności faktyczne, w szczególności czas używania znaku.“

Artykuł II.

Znosi się przepis § 3., punkt 2., mocą którego wyłączone są od zarejestrowania znaki towarowe, składające się tylko z liczb lub głosek.

Artykuł III.

Znosi się ustęp drugi § 9. W miejsce tegoż wstępuje następujące postanowienie:

„Nowy posiadacz winien jednak uzyskać przepisanie znaku, jeżeli nie prowadzi dalej przedsiębiorstwa pod firmą niezmienioną. Dopóki przepisania tego nie uskuteczniono w rejestrze izby handlowej i przemysłowej, nie może on rościć sobie prawa do znaku a wszystkie zawiadomienia urzędowe, dotyczące znaku, można doręczać z skutecznością przeciw niemu wpisanemu posiadaczowi znaku lub wpisanemu jego zastępcy.“

Artykuł IV.

1. § 21., lic. *c*, znosi się.

2. W § 21., lit. *d*, należy opuścić słowa „w myśl §§ 3. i 4.“.

Artykuł V.

W § 32. dodaje się jako ustęp 2. i 3.:

„O ile niema układów lub konwencyi, przysługuje posiadaczom przedsiębiorstw zagranicznych ochrona po myśli ustawy niniejszej tych rodzajów znaków, wymienionych w ustępie pierwszym, co do których istnieje wzajemność.

Istnienie wzajemności stwierdza się w rozporządzeniu, które się ogłasza w Dzienniku ustaw państwa.“

Artykuł VI.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Artykuł VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi robót publicznych oraz Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 17. marca 1913.

Franciszek Józef wł.r.

Stürgkh wł.r. **Hochenburger** wł.r.

Trnka wł.r.

66.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 22. kwietnia 1913,

dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek.

Celem wykonania układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, rewidowanego w Brukseli, dnia 14. grudnia 1900 i w Waszyngtonie, dnia 2. czerwca 1911 (Dz. u. p. Nr. 64 z roku 1913, pod II), oraz odnośnie do przepisu wykonawczego, ułożonego zgodnie po myśli artykułu 10. tego układu a ogłoszonego w dodatku do niniejszego rozporządzenia w pierwopisie i w przekładzie, rozporządza się:

Dodatek

§ 1.

Warunkiem złożenia marki do międzynarodowego zarejestrowania jest złożenie tej marki do zarejestrowania w krajach tutejszych. Złożenie to może nastąpić równocześnie z tem ostatniem złożeniem albo później.

§ 2.

Złożenie marki do międzynarodowego zarejestrowania winno nastąpić w tej izbie handlowej i przemysłowej, w której należy złożyć markę celem zarejestrowania w krajach tutejszych.

§ 3.

Złożenie marki do międzynarodowego zarejestrowania winno nastąpić drogą podania wolnego od stempla, wniesionego w podwójnem wygotowaniu. Na podania te należy używać formularzy, sporządzonych przez Biuro Międzynarodowe dla ochrony własności przemysłowej w Bernie a ułożonych w języku francuskim. Formularzy tych można dostać bezpłatnie w izbach handlowych i przemysłowych, tudzież w centralnem Archiwum marek w Ministerstwie robót publicznych. Każde podanie może odnosić się tylko do jednej marki.

Podanie to, w którem należy w przeznaczonem do tego miejscu na formularzu umieścić w sposób trwały wizerunek marki, winno obejmować następujące szczegóły:

1. imię i nazwisko (firmę) składającego i jego adres;

2. jego przemysł (przedsiębiorstwo);

3. wytwory lub towary, dla których marka jest przeznaczona. O międzynarodowe złożenie nie można starać się dla takich towarów, dla których nie zarejestrowano marki w krajach tutejszych;

4. chwilę zarejestrowania w krajach tutejszych;

5. liczbę bieżącą, pod którą zarejestrowano markę w krajach tutejszych; podanie liczby bieżącej uskutecznia się przez wymienienie numeru, pod którym wciągnięto markę do rejestru izby handlowej i przemysłowej, z dodaniem nazwy miejscowości, gdzie izba ta ma siedzibę, n. p.: 14217 Wiedeń, 7312 Praga.

6. Jeżeli barw marki chce się używać jako jej cechy odróżniającej, wówczas należy dodać krótki opis, określający żądaną barwę lub zestawienie barw, n. p.: tło niebieskie, powierzchnia wewnętrznego koła czerwona, albo: czerwony rysunek na złotem tle itp.

Powyższe szczegóły należy ułożyć w języku francuskim, z wyjątkiem szczegółów, wymienionych pod 1. i 5.

§ 4.

Równocześnie z podaniem należy przedłożyć:

A. Kliszę marki, dokładnie ją oddającą i uwidoczniającą wyraźnie wszystkie jej szczegóły w wymiarach, wynoszących nie mniej jak 15 milimetrów, a nie więcej jak 10 centymetrów długości i szerokości, przyczem wysokość druku wynosić ma 24 milimetrów. Klisza ta będzie w dwa lata po ogłoszeniu marki zwrócona jej właścicielowi na jego żądanie przez Biuro Międzynarodowe za pośrednictwem Ministerstwa robót publicznych. Żądać zwrotu można albo już w prośbie o międzynarodowe zarejestrowanie w miejscu, przeznaczonem w tym celu na formularzu, albo później zapomocą wolnego od stempla podania, skierowanego do Biura Międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej w Bernie, które należy wnieść do Ministerstwa robót publicznych. Biuro Międzynarodowe może zniszczyć kliszę, jeżeli zwrotu jej nie zażądano do końca trzeciego roku.

Jeżeli prośbę o międzynarodowe zarejestrowanie wniesie się równocześnie z prośbą o zarejestrowanie marki w krajach tutejszych, należy do każdej z obu próśb dołączyć kliszę marki.

B. Dowód zapłacenia wymienionych niżej kwot na odnośny rachunek w pocztowej Kasie oszczędności dla centralnego Archiwum marek w Ministerstwie robót publicznych (obecnie Nr. 101600):

1. międzynarodowej należytości za zarejestrowanie. Należytość ta wynosi w razie złożenia jednej tylko marki sto (100) franków, a w razie równoczesnego złożenia kilku marek dla tego samego składającego i to bez względu na to, czy towary, dla których składa się marki, zgadzają się z sobą lub nie, za pierwszą markę sto (100), a za każdą następną pięćdziesiąt (50) franków; należytość tę należy uiścić w walucie tutejszokrajowej według kursu wymiany w kwocie 95 K 50 h za każde 100 franków;

2. 50 halerzy na przesyłkę należytości międzynarodowej (l. 1.) do Biura Międzynarodowego;

3. w razie żądania zwrotu kliszy (§ 4., *A*) nadto jeszcze 20 halerzy tytułem zwrotu kosztów odesłania kliszy.

Jeżeli zwrotu kliszy żąda się po wniesieniu prośby o międzynarodowe zarejestrowanie, wówczas należy zapłacić kwotę 20 halerzy również na wspomniany rachunek pocztowej Kasy oszczędności i wykazać zapłatę równocześnie z postawieniem tego żądania.

Poświadczeń złożenia zapłaty tych należytości można dostać w izbie handlowej i przemysłowej.

C. Jeżeli barwy marki chce się użyć jako jej cechy odróżniającej, czterdzieści kolorowych odbitek marki na papierze. Jeżeli marka składa się z kilku oddzielnych części, należy złączyć je i przylepić na jednej karcie z mocnego papieru dla każdej z czterdziestu odbitek.

§ 5.

Wygotowanie podania, dotyczącego złożenia, zaopatrzone przez Biuro Międzynarodowe potwierdzeniem zarejestrowania międzynarodowego, zwróci się składającemu za pośrednictwem izby handlowej i przemysłowej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. maja 1913 w miejsce rozporządzeń Ministerstwa robót publicznych z dnia 30. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 270, i z dnia 22. kwietnia 1909, Dz. u. p. Nr. 62.

Truka wlr.

Dodatek.

(Pierwopis.)

Règlement

pour

L'exécution de l'Arrangement concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce

revisé à Washington le 2 juin 1911.

Article premier.

Toute demande tendant à obtenir l'enregistrement international d'une marque de fabrique ou de commerce en vertu de l'Arrangement du 14 avril 1891 revisé, devra être adressée par le propriétaire de la marque à l'Administration du pays d'origine en la forme que cette dernière pourra prescrire.

Article 2.

Lorsque la marque sera régulièrement enregistrée dans le pays d'origine, l'Administration de ce pays adressera au Bureau international de la Propriété industrielle, à Berne:

A. Une demande d'enregistrement, en double exemplaire, rédigée en langue française, portant une représentation de la marque et indiquant:

1° Le nom du propriétaire de la marque;

2° Son adresse;

3° Les produits ou marchandises auxquels la marque est destinée;

4° La date d'enregistrement de la marque dans le pays d'origine et son numéro d'ordre.

B. Un cliché de la marque, pour la reproduction typographique de cette dernière dans la publication qui en sera faite par le Bureau interna-

(Przekład.)

Przepis wykonawczy

do

układu, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych,

rewidowany w Waszyngtonie w dniu 2. czerwca 1911.

Artykuł 1.

Każdą prośbę o międzynarodowe zarejestrowanie marki fabrycznej lub handlowej po myśli rewidowanego układu z dnia 14. kwietnia 1891 winien właściciel odnośnej marki wnieść do władzy kraju pochodzenia w formie przez nią przepisanej.

Artykuł 2.

Po przepisowem zarejestrowaniu marki w kraju pochodzenia prześle władza tego kraju Biuru Międzynarodowemu dla własności przemysłowej w Bernie:

A. Ułożoną w języku francuskim prośbę o zarejestrowanie w podwójnem wygotowaniu, która oprócz wizerunku marki ma zawierać następujące szczegóły:

1. imię i nazwisko właściciela marki;

2. jego adres;

3. wytwory lub towary, dla których marka jest przeznaczona;

4. datę zarejestrowania marki w kraju pochodzenia i jej numer porządkowy.

B. Kliszę marki celem odbicia jej w ogłoszeniu marki, które zarządzi Biuro Międzynarodowe. Klisza ta musi markę dokładnie przedstawiać tak,

tional. Ce cliché doit reproduire exactement la marque, de manière que tous les détails en ressortent visiblement; il ne doit pas avoir moins de 15 millimètres ni plus de 10 centimètres, soit en longueur, soit en largeur. L'épaisseur exacte du cliché doit être de 24 millimètres, correspondant à la hauteur des caractères d'imprimerie. Ce cliché sera, deux ans après sa publication, retourné au propriétaire de la marque, à ses frais, s'il en a fait la demande. Tout cliché non réclamé à la fin de la troisième année pourra être détruit.

Le Bureau insérera dans le formulaire remis au déposant une mention prévoyant cette remise et indiquant si le propriétaire désire rentrer en possession de son cliché.

C. Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque:

Quarante exemplaires sur papier, d'une reproduction en couleur de la marque. Si cette marque comporte plusieurs parties séparées, elles devront être réunies et collées, pour chacun des 40 spécimens, sur une feuille de papier fort.

Dans ce même cas, la demande devra porter une brève mention, en langue française, indiquant la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée.

Au cas où l'une ou l'autre des conditions relatives à la couleur ne serait pas remplie, le Bureau international procédera à l'enregistrement de la marque et à sa notification sans tenir compte de la couleur.

D. Le montant de l'émolument international adressé par un mandat postal ou par un autre mode d'envoi, en indiquant le nom et l'adresse du propriétaire de la marque.

La demande d'enregistrement sera établie sur un formulaire fourni gratuitement aux Administrations par le Bureau international.

Article 3.

Le Bureau international procédera sans retard à l'inscription de la marque dans un registre qui contiendra les indications suivantes:

1° Le numéro d'ordre de la marque;

2° Le nom du propriétaire de la marque;

3° Son adresse;

4° Les produits ou marchandises auxquels la marque est appliquée;

5° Le pays d'origine de la marque;

6° La date de l'enregistrement et le numéro d'ordre dans le pays d'origine;

aby wszystkie jej szczegóły wyraźnie występowały; nie może ona mieć długości i szerokości mniejszej jak 15 milimetrów a większej jak 10 centymetrów. Dokładna wysokość druku winna wynosić 24 milimetry odpowiednio do wysokości czcionek druku. Kliszę zwróci się właścicielowi marki na jego koszt w dwa lata po ogłoszeniu marki, jeżeli o to poprosi. Każdą kliszę, której zwrotu nie zażądano do końca trzeciego roku, można zniszczyć.

Na formularzu, który będzie zwrócony składającemu, umieści Biuro uwagę, w której ma być mowa o tym zwrocie oraz wzmianka o tem, czy właściciel chce otrzymać napowrót swoją kliszę.

C. Jeżeli składający zamierza użyć barwy jako cechy odróżniającej swą markę:

Czterdzieści kolorowych odbitek marki na papierze. Jeżeli marka składa się z kilku oddzielnych części, należy złączyć je i przylepić na jednej karcie z mocnego papieru dla każdej z czterdziestu odbitek.

W tym wypadku winna prośba zawierać krótki opis w języku francuskim, określający żądaną barwę lub zestawienie barw.

Jeżeli się nie uczyni zadość któremukolwiek z przepisów, odnoszących się do barwy, Biuro Międzynarodowe dokona zarejestrowania marki oraz zawiadomienia o tem, bez względu na barwę.

D. Kwotę należytości międzynarodowej zapomocą przekazu pocztowego lub w jaki inny sposób, podając imię i nazwisko oraz adres właściciela marki.

Prośbę o zarejestrowanie należy ułożyć na formularzu, dostarczonym bezpłatnie władzom przez Biuro Międzynarodowe.

Artykuł 3.

Biuro Międzynarodowe zaciągnie bezzwłocznie markę do rejestru, zawierającego następujące szczegóły:

1. Numer porządkowy marki;

2. imię i nazwisko właściciela marki;

3. adres jego;

4. wytwory lub towary, dla których marki się używa;

5. kraj pochodzenia marki;

6. datę zarejestrowania oraz numer porządkowy w kraju pochodzenia;

7° Les mentions relatives à la situation de la marque telles que: refus de protection, limitations, transmissions, renonciations, radiations, etc.;

8° La date de l'enregistrement au Bureau international;

9° La date de la notification aux Administrations contractantes.

Article 4.

L'inscription une fois faite dans le registre, le Bureau international certifiera sur les deux exemplaires de la demande que l'enregistrement a eu lieu, et les revêtira tous deux de sa signature et de son timbre. Un de ces exemplaires restera dans les archives du Bureau; l'autre sera renvoyé à l'Administration du pays d'origine.

En outre, le Bureau international notifiera aux Administrations l'enregistrement opéré, en envoyant à chacune d'elles une reproduction typographique de la marque et en leur indiquant:

1° La date et le numéro d'ordre de l'enregistrement international;

2° Le nom et l'adresse du déposant;

3° Les produits ou marchandises auxquels la marque est destinée;

4° Le pays d'origine de la marque, ainsi que sa date d'enregistrement et son numéro d'ordre dans ledit pays.

Dans le cas prévu par l'article 2, lettre *C*, la susdite notification mentionnera, en outre, le dépôt en couleur, et sera accompagnée d'un exemplaire de la reproduction en couleur de la marque.

Article 5.

Le Bureau international publiera ensuite la marque dans une feuille périodique. Cette publication consistera dans la reproduction de la marque, accompagnée des indications mentionnées à l'article 4, alinéa 2, et, le cas échéant, de la mention prévue sous la lettre *C* de l'article 2.

Chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires qu'il lui conviendra de demander de la publication relative à l'enregistrement international.

Au commencement de chaque année, le Bureau international fera paraître une table où seront indiqués, par ordre alphabétique, et par pays contractant, les noms des propriétaires des marques ayant fait l'objet des publications effectuées dans le cours de l'année précédente.

Article 6.

La notification de refus prévue par l'article 5 de l'Arrangement sera transmise au Bureau inter-

7. szczegóły, odnoszące się do stosunków marki, jakoto odmówienia ochrony, ograniczenia, przeniesienia, zrzeczenia się, wykreślenia itd.;

8. datę zarejestrowania w Biurze Międzynarodowem;

9. datę doniesienia władzom krajów traktatowych.

Artykuł 4.

Po wciągnięciu do rejestru potwierdzi Biuro Międzynarodowe na obu wygotowaniach prośby dokonanie zarejestrowania oraz zaopatrzy oba wygotowania swoim podpisem i pieczątką urzędową. Jedno wygotowanie pozostanie w archiwum Biura, drugie odeśle się władzy kraju pochodzenia.

Biuro Międzynarodowe doniesie nadto władzom o uskutecznieniu zarejestrowania i prześle każdej z tych władz odbitkę marki oraz oznajmi następujące szczegóły:

1. Datę i numer porządkowy międzynarodowego zarejestrowania;

2. imię i nazwisko oraz adres składającego;

3. wytwory lub towary, dla których marka jest przeznaczona;

4. kraj pochodzenia marki i datę jej zarejestrowania oraz jej numer porządkowy w tym kraju.

W przypadku, przewidzianym w artykule 2., lit. *C*, wymieni się w doniesieniu barwy, zastrzeżone przy złożeniu, oraz dołączy się do niego kolorową odbitkę marki.

Artykuł 5.

Biuro Międzynarodowe ogłosi potem markę w peryodycznym dzienniku. Ogłoszenie to będzie polegało na przedstawieniu marki z dodaniem szczegółów, wymienionych w artykule 4., ustęp 2., oraz w danym razie oznajmienia, przewidzianego pod lit. *C* artykułu 2.

Każda władza otrzyma bezpłatnie od Biura Międzynarodowego wymaganą ilość odbitek ogłoszenia, odnoszącego się do międzynarodowego zarejestrowania.

Biuro Międzynarodowe winno wydać na początku każdego roku spis, uwidoczniający w porządku alfabetycznym oraz na podstawie zestawienia według krajów traktatowych imiona i nazwiska posiadaczy marek, ogłoszonych w ciągu ostatniego roku.

Artykuł 6.

Zawiadomienie o odmowie ochrony, przewidziane w artykule 5. układu, przesyła się do

national en trois expéditions identiques, destinées: l'une au Bureau précité, l'autre à l'Administration du pays d'origine, la troisième au propriétaire de la marque.

Si le refus est motivé par l'existence d'un dépôt antérieur, ces notifications devront indiquer la marque avec laquelle il y a collision, en spécifiant: le nom et le domicile de son propriétaire; sa date d'enregistrement et son numéro d'ordre. Un fac-similé sera joint à la notification, si cela est possible.

Biura Międzynarodowego w trzech równobrzmiących wygotowaniach, z których jedno przeznaczone jest dla wspomnianego Biura, drugie dla władzy kraju pochodzenia, trzecie zaś dla właściciela marki.

Jeżeli odmowę uzasadnia się istnieniem wcześniejszego złożenia, wówczas w zawiadomieniu należy wymienić markę, z którą zachodzi kolizya, przytaczając imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania jej właściciela, datę jej zarejestrowania oraz jej liczbę porządkową. O ile to jest możliwe, należy do oznajmienia dołączyć odbitkę marki.

Article 6 *bis*.

La taxe prévue par l'article 5*bis* de l'Arrangement pour les copies ou extraits du registre, est fixée à deux francs par copie ou extrait.

Lorsque les mentions relatives à plusieurs marques pourront être réunies sur la même feuille, la taxe sera réduite à un franc pour chacune des marques en plus de la première.

Tout extrait, certificat ou recherche demandés au Bureau international, en outre des documents dont la délivrance est obligatoire, donnera lieu à la perception d'une taxe analogue.

Artykuł 6 *b*.

Taksę, ustanowioną w artykule 5. *b* układu za odpisy lub wyciągi z rejestru, oznacza się na kwotę dwóch franków za każdy odpis lub wyciąg.

Jeżeli szczegóły, odnoszące się do kilku marek, można połączyć na tej samej karcie, wówczas taksę zniża się do jednego franka za każdą markę, następującą po pierwszej.

Wszystkie wyciągi, potwierdzenia lub dochodzenia, których żąda się od Biura Międzynarodowego, podlegają odpowiedniej taksie, z wyjątkiem dokumentów, co do wystawiania których istnieje obowiązek.

Article 7.

Les changements survenus dans la propriété d'une marque, et qui auront fait l'objet de la notification prévue par les articles 9 et 9*bis* de l'Arrangement, seront consignés dans le registre du Bureau international, sauf dans le cas où, aux termes du troisième alinéa de ce dernier article, la transmission ne pourra être enregistrée. Le Bureau international notifiera à son tour aux Administrations contractantes les changements enregistrés et les publiera dans son journal, en tenant compte des dispositions du premier alinéa de l'article 9*bis* de l'Arrangement, quand le nouveau propriétaire sera établi dans un État contractant autre que le pays d'origine de la marque.

Artykuł 7.

Zmiany, zaszłe w stanie posiadania marki, które stanowiły przedmiot doniesienia, przewidzianego w artykułach 9. i 9. *b* układu, należy zapisywać w rejestrze Biura Międzynarodowego, z wyjątkiem tego przypadku, w którym po myśli ustępu trzeciego wspomnianego na ostatku artykułu nie można wpisywać przeniesienia. Biuro Międzynarodowe będzie z swojej strony donosić władzom traktatowym o wpisanych zmianach oraz ogłaszać je w swoim dzienniku, przestrzegając przytem postanowień ustępu pierwszego artykułu 9. *b* układu, jeżeli nowy właściciel nie jest osiadły w kraju pochodzenia marki lecz w innem państwie, należącem do układu.

Article 8.

Le renouvellement du dépôt international donnera lieu aux mêmes opérations que le dépôt primitif.

L'avis officieux prévu par l'article 7 de l'Arrangement doit être expédié par le Bureau international dans le cours des six premiers mois de la dernière année de la durée de la protection.

Artykuł 8.

Złożenie międzynarodowe odnawia się w ten sam sposób, jak złożenie pierwotne.

Urzędowe upomnienie, przewidziane w artykule 7. układu, winno Biuro Międzynarodowe przesłać w ciągu pierwszych sześciu miesięcy ostatniego roku czasokresu ochronnego.

Article 9.

Au commencement de chaque année le Bureau international établira le compte des dépenses faites au cours de l'année précédente pour le service de l'enregistrement international; le montant de ce compte sera déduit du total des recettes, et l'excédent de celles-ci sera réparti par parts égales entre tous les pays contractants.

Artykuł 9.

Biuro Międzynarodowe będzie z początkiem każdego roku obliczało wydatki, poczynione w ciągu roku poprzedniego przy dokonywaniu międzynarodowego zarejestrowania; obliczoną kwotę odejmie się od ogólnej sumy dochodów a nadwyżkę rozdzieli się w równych częściach między wszystkie kraje traktatowe.

Article 10.

La notification collective prescrite par l'article 11 de l'Arrangement contiendra les mêmes indications que les notifications prévues par les articles 4 et 7 du présent règlement.

Artykuł 10.

Wykaz ogólny, przepisany w artykule 11. układu, winien zawierać te same szczegóły, co oznajmienia, przewidziane w artykułach 4. i 7. niniejszego przepisu wykonawczego.

Article 11.

Le présent règlement entrera en vigueur en même temps que l'Arrangement auquel il se rapporte et il aura la même durée.

Les Administrations contractantes pourront toujours y apporter, d'un commun accord, conformément aux dispositions de l'article 10 dudit Arrangement, les modifications qui leur paraîtront nécessaires.

Artykuł 11.

Niniejszy przepis wykonawczy wejdzie w życie równocześnie z układem, do którego się odnosi, i będzie przez taki sam czas obowiązywał.

Władze traktatowe mogą każdego czasu za wzajemnem porozumieniem stosownie do postanowień artykułu 10. wspomnianego układu dokonywać w niniejszym przepisie wykonawczym tych zmian, jakie uważają za konieczne.